

YARGITAY
9. HUKUK DAİRESİ

Esas No. 2008/24950
Karar No. 2010/1319
Tarihi: 26.01.2010

İlgili Kanun / Madde
4857 S.İşK/8

-
-
- **VEKALET AKDİ İŞ SÖZLEŞMESİ AYRIMI**

ÖZETİ: Taraflar arasında imzalanan 26.6.1999 tarihli iş sözleşmesinde davalı bankadan işveren olarak söz edilmiştir. Sözleşmede, aylık 35.000 Amerikan Dolan sabit ücret öngörülmüş ve ayrıca işin yoğunluğuna göre ikramiye ödemesine yer verilmiştir. Taraflar arasında iş ilişkisi bulunmakla, davacının 1136 sayılı Avukatlık Kanunu hükümleri doğrultusunda davaya konu İstanbul 6. İcra Müdürlüğünün 1999/2966 E sayılı takip dosyası sebebiyle vekalet ücreti isteğinin ilk derece mahkemesi tarafından reddine karar verilmesi de yerinde olmuştur

DAVA :Davacı ve karşı davalı vekâlet ücreti alacağının, davalı ve karşı davacı ise kapatmadığı avanslardan kaynaklanan alacakların tahsili davasının yapılan yargılaması sonunda; ilamda yazılı nedenlerle her iki davanın reddine ilişkin hükmün süresi içinde temyizden incelenmesi taraflar avukatınca istenilmesi davacı karşı davalı avukatınca duruşma, talep edilmesi üzerine dosya incelenerek işin duruşmaya tabi olduğu anlaşılmış ve duruşma için 26.01.2010 Salı günü tayin edilerek taraflara çağrı kağıdı gönderilmişti. Duruşma günü davacı- karşı davalı davalı adına Avukat Dilara Duman ile davalı -karşı davacı 1- Bayındırbank A.Ş. Adına Avukat M. Faruk Aytekin 2- TMSF adına Avukat Funda Pehlivan geldiler. Duruşmaya başlanarak hazır bulunan avukatların sözlü açıklamaları dinlendikten sonra duruşmaya son verilerek Tetkik Hakimi Ş.Çil tarafından düzenlenen rapor sunuldu, dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

Davacı 24.9.2002 tarihinde İstanbul Baro Hakem Heyetine sunduğu dava dilekçesinde, davalı banka ile aralarında imzalanan vekalet sözleşmeleri gereğince yürütülen işler sebebiyle 29.3.2001 tarihinde haksız azline bağlı olarak hak kazandığı vekalet ücreti 325.631,61TL ve 224.223,70TL'nin tahsilini talep etmiştir.

Davalı cevabında, sözleşmenin kendiliğinde süre bitimi sebebiyle sona erdiğini, davacının azledilmediğini savunmuş ve karşı davada kapatılmayan avanslar sebebiyle davacının 8.001,28TL borçlu olduğunu ileri sürerek tahsil isteğinde bulunmuştur.

İstanbul Barosu Hakem Heyeti, 1136 sayılı Avukatlık kanununun 4667 sayılı yasayla değişik 167. maddesinin Anayasa Mahkemesinin 3.3.2004 gün ve 2003/ 1998 E, 2004/ 31 K sayılı kararlarla iptali üzerine görev ve yetkisi kalmamakla dosyayı Asliye Hukuk Mahkemesine devretmiştir.

İstanbul 7. Asliye Hukuk Mahkemesi, taraflar arasında iş ilişkisinin olduğu gerekçesiyle iş mahkemesi görevli olmakla, 1.12.2004 tarihinde görevsizlik kararı vermiştir. Sözü edilen karar davacı tarafından temyiz edilmiş, Yargıtay 13. Hukuk Dairesi 26.5.2005 gün 2005/ 3587 E, 2005/9196K. sayılı karar ile görevsizlik kararını onamıştır.

Tarafların süresi içinde verdikleri dilekçeleri üzerine dosya iş mahkemesine gönderilmiş ve bilirkişi raporu alınarak deliller toplanmış, yerel mahkeme tarafından davanın ve karşı davanın reddine dair karar verilmiştir.

Davacı vekili, Yargıtay 13. Hukuk Dairesinin görevle ilgili kararının hatalı olduğunu ve davanın görev yönünden reddine karar verilmesi gerektiğini ileri sürmüştü de Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunun 25/son maddesinde, "Yargıtayca verilen merci tayini kararları ile temyiz incelemesi sonucu kesinleşen göreve ve yetkiye ilişkin kararları davaya ondan sonra bakacak mahkemeyi bağlar" şeklinde kurala yer verilmiştir. Bu durumda Yargıtay 13. Hukuk Mahkemesinin kesinleşen görevsizlik kararı bağlayıcı olup, yerel mahkemece işin esasına girilerek karar verilmesinde bir isabetsizlik görülmemiştir.

Taraflar arasında imzalanan 26.6.1999 tarihli iş sözleşmesinde davalı bankadan işveren olarak söz edilmiştir. Sözleşmede, aylık 35.000 Amerikan Dolan sabit ücret öngörülmüş ve ayrıca işin yoğunluğuna göre ikramiye ödemesine yer verilmiştir. Taraflar arasında iş ilişkisi bulunmakla, davacının 1136 sayılı Avukatlık Kanunu hükümleri doğrultusunda davaya konu İstanbul 6. İcra Müdürlüğünün 1999/2966 E sayılı takip dosyası sebebiyle vekalet ücreti isteğinin ilk derece mahkemesi tarafından reddine karar verilmesi de yerinde olmuştur.

Karşı davaya gelince, davacı işveren davalıya 22.000,00TL iş avansı verildiği halde verilen avansın 8.001,28TL tutarının kapatılmadığı iddiasıyla davalı işçiden belirtilen miktarın tahsili isteğinde bulunmuştur. Mahkemece bu yönde alınan 6.2.2008 tarihli bilirkişi heyet raporunda konuyla ilgili belge olmadığı için hesaplama yapılamadığı açıklanmıştır. Mahkemece, davalı bankanın basiretli bir tacir gibi davranma yükünün olduğu, denetim mekanizmaları olduğu gibi bağımsız denetim kuruluşları tarafından da denetleme yapılması karşısında avansların kapatılmadığı iddiasının inandırıcı olmadığı gerekçesiyle karşı davanın reddine karar verilmiştir.

Davalı karşı davacı vekili tarafından yargılama sırasında 8.4.2008 havale tarihli dilekçe ekinde bazı belgeler sunulmuş ve konuyla ilgili belge ve kayıtların banka genel merkezi nezdinde olduğu belirtilmiştir. Mahkemece avans verilmesi ve kapatılmasıyla ilgili tüm belge ve kayıtlar getirtilmeli ve gerekirse işyerinde inceleme yapılarak gerçek durumun tespiti sağlanmalıdır. Varsayıma dayalı olarak avansların kapatılmış olabileceği şeklinde bir gerekçeyle eksik inceleme yapılarak karşı davanın reddi hatalı olup, kararın bu yönden bozulması gerekmiştir.

SONUÇ: Temyiz olunan kararın yukarıda yazılı sebepten BOZULMASINA, davalı yararına takdir edilen 750,00 TL duruşma avukatlık parasının davacıya yükletilmesine, peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine, 26.01.2010 gününde oybirliği ile karar verildi.